Εφη. «Θεσπρ. Νέος» Παραιῶς 27(Κ)

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ· ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσ. 1934. Περίοδος Γ' Άριθ. φύλλου 304]425 | Ίδιοκτήτης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής | ΔΕΥΤΕΡΑ 23 Νοεμβρίου 1959

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΕΥΡΥΤΑΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ-ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΦΕΡΡΥ-ΜΠΟΟΤ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀνεφέρθημεν εἰς τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἐνισχύουν τὰς ἀμφιβολίας τοῦ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Β. Ἑλλάδος, ὡς πρὸς τὴν τελικὴν ἔκβασιν τοῦ θέματος τοῦ Φέρρυ - Μπόοτ Ἰταλίας — Ἑλλάδος κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως δύο ἐκ τῶν πέντε δρομολογίων προσεγγίζουν στὸν λιμένα τῶν Πατρῶν.

Τὰ ἀνησυχίας καὶ τοὺς φόβους στηρίζομεν περισσότερον εἰς τὴν παρέλκυσιν τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὁδοῦ Ἠγουμενίτσης — Ἰωαννίνων.

Καὶ ἡ μὴ ἀποπεράτωσις τοῦ δρόμου εἶναι φανερὸν ὅτι θὰ ἐνισχύση τὰ σχέδια τῶν Πατρινῶν διὰ τὴν δυσφήμισιν τῆς Ἠπείρου καὶ τὴν δριστικὴν τοποθέτησιν τοῦ Φέρρυ - Μπόοτ εἰς τὸν λιμένα Πατρῶν.

Τὸν κίνδυνον αὐτὸν ἐρχόμεθα καὶ σήμερον νὰ ἐπισημάνωμεν. Καὶ νὰ καλέσωμεν τοὺς ἐκπροσώπους ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὅλων τῶν περιοχῶν ποὺ ἔμμεσα ἢ ἄμεσα ἐνδιαφέρει ἡ προσέγγισις τοῦ Φέρρυ - Μπόοτ εἰς τὸν Λιμένα Κερκύρας καὶ Ἠγουμενίτσης νὰ συνέλθουν εἰς σύσκεψιν καὶ νὰ ἐξετάσουν τὸ θέμα τοῦτο ποὺ ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας του ἔδωσεν τὴν ἐλπίδα εἰς τὰ διαμερίσματα αὐτὰ τῆς Β. καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῆς ἀναπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ καὶ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἐδαφῶν των καὶ ποὺ σήμερον μὲ τὴν νέαν τροπὴν χάνουν ὁλοσχερῶς διὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Πληροφορούμεν καὶ πάλιν τοὺς ἐκπροσώπους τῶν περιοχῶν αὐτῶν ὅτι ὁ δρόμος Ἠγουμενίτσης — Ἰωαννίνων δὲν τελειώνει καὶ φοβούμεθα ὅτι τὸ ἔργον ὑπονομεύεται. Τὰ τεχνικὰ ἐπαναλαμβάνομεν εἶναι σταματημένα. Ὁ δὲ νέος ἐργολάβος τῶν τεχνικῶν τοῦ τμήματος Βρουσύνης — Μπουτζαρᾶ ἀκόμη δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ τμῆμα αὐτό. Καὶ εἶναι ἡ ἔκτασις αὕτη 12 περίπου χιλιόμετρα μὲ πολλὰ καὶ μεγάλα τεχνικὰ καὶ νέες παραλαγὲς ποὺ ἀπαιτοῦν χωματουργικὲς ἐργασίες σὲ ἑκατομμύρια κυβικά.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθοῦν τὰ θέματα αὐτὰ ὑπ' ὄψιν τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, τὸν ὁποῖον, ὡς διεπιστώσαμεν προσωπικῶς, ἔχουν διαβεβαιώσει περὶ τοῦ ἀντιθέτου ὅτι «ὅλα καλῶς βαίνουν καὶ ὅτι στὴν ταχθεῖσαν ἡμερομηνίαν Ἰούνιος 1960 ὁ δρόμος θὰ δοθῇ εἰς τὴν κυκλοφορίαν.

Αὐτὰ ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ὁδοῦ Ἠγουμενίτσης — Ἰωαννίνων, ἡ ὁποία διὰ νὰ τελειώση πρέπει :

1) Νὰ πιεσθοῦν οἱ ἐργολάβοι τῶν τεχνικῶν νὰ τελειώσουν τὰ ἔργα μέχρι πέρατος τοῦ ἔτους.
2) Νὰ περιορισθῇ ἡ ΜΟΜΑ εἰς τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Μενίνης — Βρουσύνας μῆκος 30 χιλιομέτρων.
3) Τὸ τμῆμα Βοσύνας — Μπουτζαρᾶ 12 χιλμ. νὰ χωρισθῇ σὲ τρία τμήματα καὶ νὰ δημοπρατηθῇ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Πέραν τοῦ θέματος τῆς ὁδικῆς ἀρτηρίας ὑπάρχει καὶ τὸ θέμα τῆς διαμορφώσεως τοῦ λιμενικοῦ χώρου τοῦ λιμένος, τῆς πόλεως καὶ αἱ κτιριακαὶ ἐγκαταστάσεις. Πότε αὐτὰ θὰ γίνουν; Ἰδοὺ ἕνα ἄλλο σημεῖον ποὺ ἐνισχύει τοὺς φόβους μας γιὰ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ θέματος τῆς προσεγγίσεως τοῦ Φέρρυ - Μπόοτ.

Εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν ὅλα αὐτὰ μέσα σὲ χρονικὸν διάστημα ἓξ μηνῶν κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ χειμῶνος ποὺ ἀπομένουν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν δρομολογίων τοῦ Φέρρυ - Μπόοτ;

Ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει του ὅτι τὸ τουριστικὸν ξενοδοχεῖον ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ π. ἔτους καὶ ἀκόμη δὲν ἐτελείωσεν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι καταφατικός. Τὰ ἄλλα ἐξωραϊστικὰ ἔργα πότε θὰ γίνουν; Ὅλα αὐτὰ μᾶς ἀνησυχοῦν καὶ προκαλοῦν τὰς διαμαρτυρίας τῶν Ἠπειρωτῶν. Τὰ θέτομεν ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν βουλευτῶν Ἠπείρου καὶ Β. Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητοῦμεν ζωντάνιαν στὸ τόσον βασικὸν αὐτὸ θέμα.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ

ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, ἔχει ἀναλάβει, κατ' ἀποκλειστικότητα, νὰ ψυχαγωγῇ τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν, μὲ τὰς ἐπιπολαίας ἐνεργείας καὶ τὰς παλινωδίας του. Ἀγγέλλει καὶ δημιουργεῖ συνεργασίας τὰς προβάλλει διὰ τυμπανοκρουσιῶν καὶ μετ' ὀλίγον τὰς διαλύει. Λαμβάνει θέσεις, ἐπί τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἐναλλασσομένας πολλάκις ἐντὸς εἰκοσιτετραώρου.

Τελευταίως, ἐπενόησε τὴν «μεταβατικὴν» Κυβέρνησιν. Διατί; Διὰ νὰ γίνῃ Πρόεδρὸς της καὶ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καγχάσῃ τὸ πανελλήνιον. Διότι, μὲ ποίαν λογικὴν — πο ἐχάθη διὰ νὰ τὴν εὕρῃ ὁ κ. ἀρχηγὸς ὑπολειμμάτων τοῦ πατρικοῦ κόμματος — θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ «μεταβατικὴ» Κυβέρνησις;

Ἐδῶ ἔχομεν μίαν Κυβέρνησιν, μὲ ἀρραγῆ κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν, στηριζομένην εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ἐργαζομένην ἐντατικώτατα, καὶ ἀποδίδουσαν πολλὰ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν τῶν καλῶν Ἑλλήνων. Διατί νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ μία «μεταβατικὴ»; Διὰ νὰ γίνῃ πρωθυπουργὸς ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ἀποδοκιμασθεὶς καὶ καταδικασθεὶς ἀπὸ τὴν λαϊκὴν ψῆφον καὶ νὰ ὁδηγήσῃ — κατὰ μαθηματικῶς βεβαιωμένην ἀκρίβειαν — τὸν τόπον εἰς τὸ χάος καὶ τὴν καταστροφήν;

Καὶ εἰς ποίαν κοινοβουλευτικὴν δύναμιν θὰ ἐστηρίζετο, ἀφοῦ εἶναι ἀπαραίτητος αὕτη, διὰ τὴν ὕπαρξίν της; Ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις τῆς ἰδικῆς του ὁμάδος καὶ ὅλλων μικρῶν τοιούτων εἰς τὴν Βουλὴν, εἶναι ἀνεπαρκεστάτη. Εἰς τὰς ψήφους τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΔΑ, πρὸς τὴν ὁποίαν, ἀδιαφορῶν καὶ παραμερίζων τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ὁ κ. Βενιζέλος, τόσην συμπάθειαν ἐπέδειξε καὶ ἐπιδεικνύει; Τὸ κατὰ τῆς Ἑλλάδος κακὸν θὰ ἦτο μεγιστον.

Ὑπῆρξε κωμικὴ ἐν τῇ γενέσει της ἡ προσπάθεια. Καὶ ὡς φαιδρολόγημα σύνηθες καὶ τακτικὸν εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ κ. Βενιζέλου. Δι' ὅ καὶ διελύθη ὡς πομφόλυξ.

Ἀφοῦ ὅμως πρόκειται διὰ συνεχῆ καὶ σταθερὰν τακτικὴν καὶ ἐπί τῶν πλέον σοβαρῶν καὶ ἐθνικῶν ζητημάτων, αἱ τοιούτου εἴδους παιδαριώδεις ἐνέργειαι προδίδουσαι ἀπώλειαν τοῦ αἰσθήματος εὐθύνης καὶ ἐντροπῆς προκαλοῦν τὴν περιφρόνησιν καὶ ἀγανάκτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς δημιουργοὺς της. Καὶ ἐπειδὴ διαισθάνονται οἱ Ἕλληνες καὶ κίνδυνον ἀπὸ τὴν τοιαύτην στάσιν, συσπειροῦνται περὶ τὴν Κυβέρνησιν Καραμανλῆ, ἀποδείξασαν ἐμπράκτως ὅτι χειρίζεται μὲ σοβαρότητα καὶ ἀποδοτικότητα ὅλα τὰ ἐθνικὰ ζητήματα καὶ ὡδηγοῦσαν τὸ Ἔθνος καὶ τὸν λαὸν σταθερῶς πρὸς τὴν ἀνόρθωσιν καὶ τὴν εὐημερίαν.

Ὁμιλία τοῦ ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἰταλικὸν κέντρον σπουδῶν

ΡΩΜΗ. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Ἀβέρωφ ὡμίλησε τὴν 5ην ἀπογευματινὴν σήμερον περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἰταλικὸν Κέντρον Σπουδῶν «Διὰ τὴν Διεθνῆ Συμφιλίωσιν». Τὴν ὁμιλίαν του παρηκολούθησαν ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Σέννι, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πέλλα, οἱ ἐν Ρώμῃ πρεσβευταὶ τῶν ξένων χωρῶν καὶ πλεῖσται προσωπικότητες.

Τὸν κ. Ἀβέρωφ παρουσίασεν εἰς τοὺς ἀκροατὰς ὁ πρόεδρος τοῦ Κέντρου, ὅστις ἐξῆρε τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Κέντρου, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τοὺς ἱστορικοὺς δεσμοὺς τῶν δύο χωρῶν.

Μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Ἀβέρωφ, ὁ ὁποῖος μετὰ τὰς τυπικὰς εὐχαριστίας εἰς σύντομον εἰσήγησιν, εἶπεν ὅτι προκειμένου νὰ καθορίση τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος θὰ ἔπρεπε νὰ κάμῃ σύντομον ἐπισκόπησιν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς χώρας.

Ὁ κ. Ἀβέρωφ ἐχαρακτήρισε τὴν Ἑλλάδα ὡς ἓν ἀπὸ τὰ πλέον χρήσιμα σταυροδρόμια τῆς Μεσογείου, ὅπου, ὡς εἶπε, συναντῶνται ἤπειροι, μεγάλαι θαλάσσιαι ὁδοί, θρησκεῖαι καὶ ἰδεολογίαι.

«Ἡ θέσις αὐτὴ τῆς χώρας— προσέθεσεν— ἐπενήργησεν ὥστε ἅπασαι αἱ κρίσεις τῆς ἀνθρωπότητος νὰ ἐκδηλωθοῦν πρῶτον ὡς κρίσεις τῆς Ἑλλάδος».

Καὶ ἀνέφερε, λόγῳ συντομίας μόνον τρία παραδείγματα. Οἱ περσικοὶ πόλεμοι, —εἶπε —δὲν ἦσαν κρίσεις τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ κρίσεις τῆς ἀνθρωπότητος, διότι ἂν ἐνίκων οἱ Πέρσαι ἡ ἀνθρωπότης δὲν θὰ ἐβασίζετο ἐπὶ τῶν θεωριῶν τοῦ Πλάτωνος ἀλλὰ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως.

«Οἱ πόλεμοι τοῦ Βυζαντίου ὑπῆρξαν κρίσεις μεταξὺ τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ».

«Ὁ συμμοριτοπόλεμος πρὸ 10ετίας ,ὅταν ἤρχισεν, ἐπιστεύετο ὡς διεθνὴς ἀγὼν μεταξὺ δημοκρατικῶν πολιτῶν καὶ μοναρχοφασιστῶν. Ἀλλ' ἀπεκαλύφθη ὅτι ἦτο ἡ ἀρχὴ τοῦ ψυχροῦ πολέμου μεταξὺ δύο ἰδεολογιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδημιούργησαν παγκόσμιον κρίσιν.

«Ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῆς κρισιμότητος τοῦ σταυροδρομίου τούτου εἶναι ὅτι εἰς βόρειος γείτων εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τετράκις κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς μόνον γενεᾶς.

»Ταῦτα πάντα καθορίζουν ὡς σκοπὸν τῆς ἑλληνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς χώρας ἀπὸ τὸν κίνδυνον μιᾶς τρομερᾶς καὶ συνεχοῦς ἀπειλῆς.

»Ἀπαιτεῖται διὰ τὸ ἀπαραίτητον ἰσχυρὸν ἐσωτερικὸν μέτωπον ἡ ἀνάπτυξις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ ἐπ' αὐτοῦ γίνεται πᾶν τὸ δυνατὸν. Ἀλλὰ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ ἐξασφαλίση τὴν δυνατότητα τῆς τοιαύτης ἐργασίας.

»Ποῖα μέσα, λοιπόν, θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν προσπάθειαν αὐτήν;

»Πρῶτον ἡ συνεργασία μὲ τοὺς γείτονας ἐκείνους ποὺ ἔχουν ὅμοια προβλήματα καὶ αὐτοὶ εἶναι ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Τουρκία».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Ἀβέρωφ ἀνέπτυξε τὴν συνεργασίαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν δύο χωρῶν, ἀναφερθεὶς καὶ εἰς τὸ Κυπριακὸν, τὸ ὁποῖον, εἶπεν, ηὐτύχησε νὰ εὕρῃ λύσιν μὴ ἀγνοοῦσαν τὰς συγρόνους δημοκρατικὰς ἀρχάς.

«Ἡ ἐνέργεια ὅμως αὐτὴ προσέθεσε —δὲν εἶναι ἐπαρκῆς. Ἐξ οὗ πηγάζει ἡ ἀνάγκη ἐπεκτάσεώς της μὲ ἄλλας χώρας, ὁμοίας ἰδεολογίας. Τοῦθ' ὅπερ σημαίνει πολιτικὴν τοῦ ΝΑΤΟ».

Ἐν προκειμένῳ ὁ κ. Ἀβέρωφ ἐτόνισε τὸν ἀμυντικὸν χαρακτῆρα τῆς Ἀτλαντικῆς συμμαχίας προσέθεσεν ὅμως ὅτι μόνη ἡ ἀμυντικὴ πολιτικὴ θὰ ἦτο παθητική. Καὶ δι' αὐτὸ —εἶπεν— ἡ Ἑλλὰς τὴν ὁλοκληρώνει διὰ συνεργασίας μὲ ἄλλας χώρας εὑρισκομένας ἐκτὸς τοῦ ΝΑΤΟ.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνεφέρθη εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῶν ἀραβικῶν χωρῶν, τὴν ὁποίαν καὶ ἀνέπτυξε.

Τονίζων ἐν συνεχείᾳ τὴν στενὴν συνεργασίαν μὲ τὴν Γιουγκοσλαβίαν, εἶπεν ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ θαυμάσιον παράδειγμα εἰρηνικῆς συνυπάρξεως διαφορετικῶν καθεστώτων, κατέστη δὲ δυνατὴ λόγῳ τῆς εἰλικρινείας καὶ τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ ποὺ παρατηρεῖται ἑκατέρωθεν.

Τέλος, ὁ κ. Ἀβέρωφ παρετήρησεν ὅτι πολὺς λόγος γίνεται ἐσχάτως περὶ ὑφέσεως καὶ δὲν θέλει νὰ νομισθῇ ὅτι ἀποφεύγει τὸ θέμα.

«Ἡ Ἑλλὰς —εἶπεν— ἀναμφισβητήτως κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ὑφέσεως: Ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἡ διεικίνησις ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὐνοεῖ ὕφεσιν εἰλικρινῆ καὶ ρεαλιστικήν».

Ἀναφερόμενος εἰδικώτερον εἰς τὸ θέμα τῆς ὑφέσεως, ὑπεγράμμισεν ὅτι ἀφοπλισμὸς πρέπει νὰ σημαίνῃ ἐγκατάλειψιν πάσης ἀναμίξεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἄλλων χωρῶν.

Τὸν κ. Ἀβέρωφ συνεχάρησαν ἐπίσης ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς κ. Σέννι καὶ οἱ ξένοι πρεσβευταί.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

Ἦταν ἕνας πλούσιος. Εἶχε πετύχει στὴ δουλειὰ του καὶ ἀπέκτησε μεγάλη περιουσία. Ὁ Χριστὸς δὲν βρήκε τίποτε τὸ κατακριτέο σ' αὐτό. Δὲν εἶναι ἁμαρτία νὰ εἶναι κανεὶς πλούσιος, μάλιστα ὅταν φθάνῃ ἐκεῖ μὲ μέσα θεμιτά.

Παρ' ὅλα τὰ πλούτη του ὁ γαιοκτήμων αὐτὸς ἀνεγνώρισε μία βασικὴ του ἀνάγκη. Ἦταν ἡ ἀνάγκη γι' ἀνάπαυσι ποὺ ὅλοι μας ἔχουμε ἀνάγκη, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι. Νά, τί εἶπε ὁ πλούσιος, «ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πιε, εὐφραίνου» (Λουκ. ιβ΄ 19).

Καὶ ὁ Χριστὸς ἀνεγνώρισε τὴ βασικὴ αὐτὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου, λέγοντας, «δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶος εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν» (Ματθ. ια΄ 28—29).

Μπροστὰ μας ἔχουμε δύο τρόπους γιὰ τὴν ἀπόκτησι τῆς ἀναπαύσεως, τὸν τρόπον τοῦ ἄφρονος πλουσίου τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκουν οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸν τρόπον τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ ὁποίου καὶ μόνον εὑρίσκεται πραγματικὴ ψυχικὴ ἀνάπαυσι.

Ἄς δοῦμε τὸν πλούσιο μέσα στὴν ἀναζήτησι τῆς ἀναπαύσεως. Ἦταν ἄνθρωπος τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιτυχίας. Ἠσχολεῖτο στὴ γεωργία ποὺ ἦταν ἡ κυριώτερη ἀπασχόλησις τὸν καιρὸ ἐκεῖνο. Τόσο πολὺ περίσσευαν τ' ἀγαθὰ του ποὺ ἀπεφάσισε νὰ κτίση, κι' ἄλλες ἀποθῆκες. Ἔφθασε στὸ σημεῖο ποὺ δὲν ἦταν πιὰ ἀνάγκη γι' αὐτὸν νὰ δουλεύη. Τὼρα μποροῦσε νὰ ξεκουρασθῇ. Ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἐκάλεσε τρελλὸ γιατὶ ἀπεφάσισε νὰ ξεκουρασθῇ ἀπὸ τοὺς κόπους του καὶ ν' ἀπολαύσῃ τοὺς καρπούς των. Ὑπῆρχαν ἄλλοι λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς τὸν ἐκάλεσε τρελλὸ.

Ἦταν τρελλὸς γιατὶ τὴν ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς του τὴν ζήτησε ἐκεῖ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ βρεθῇ. Νά, τί εἶπε: «Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ· ἀναπαύου, φάγε, πιε, εὐφραίνου» (Λουκ. ιβ΄ 19). Μὰ ἡ ψυχὴ οὔτε τρώγει, οὔτε πίνει. Κανεὶς δὲν θὰ τὸν ἔπαιρνε γιὰ τρελλὸ ἂν ἔλεγε, «σῶμα μου, στομάχι μου, τρῶγε, πίνε». Ἡ ψυχὴ δὲν ἀναπαύεται, οὔτε ἱκανοποιεῖται μὲ φαγητὰ καὶ ποτά. Ξέχασε, φαίνεται, ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι ὅτι ἡ τροφὴ τῆς ψυχῆς εἶναι πνευματικὴ καὶ ὄχι ὑλική.

Ἡ λίγα, ἢ πολλὰ ἔχεις, ἂν τὰ κρατᾶς μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό σου, εἶσαι ἀξιολύπητος. Περίσσεια εἶχε ὁ ἐπιτυχὴς γαιοκτήμων, κι' ἀντὶ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ γιὰ νὰ ἀνακουφίσῃ λιγάκι τὴ δυστυχία ποὺ τόσο ἀφθονοῦσε γύρω του, θέλει νὰ κτίσῃ καινούργιες ἀποθῆκες. Μιὰ μέρα ρώτησαν τὸν πλουσιώτερο ἄνθρωπο τοῦ κόσμου ἂν ἦταν εὐτυχής. «Ἀφοῦ εἶσθε ὁ πλουσιώτερος, εἶσθε καὶ ὁ εὐτυχέστερος». Ξέρετε, ποιὰ ἦταν ἡ ἀπάντησίς του; «Ποιός, ἐγὼ εὐτυχής;» Οὔτε κὰν ἤξευρε, τὴν εὐτυχία. Φίλαυτος κι' εὐτυχὴς δὲν μπορεῖ νὰ συνυπάρξῃ. Ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς ἦταν τρελλὸς γιατὶ ἦταν φίλαυτος, καὶ σὰν τέτοιος δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ γνωρίσῃ ἀνάπαυση ψυχική. Ἄφησε τὴν ψυχή σου νὰ πετάξῃ ἀπὸ τὰ στενὰ ὅρια τοῦ ἑαυτοῦ σου. Κάμε κἀποιον ἄλλον εὐτυχὴ ὁ ἀπαυσε κάποιον πικραμένο καὶ αὐτομάτως θὰ βρῆς τὴν ἀνάπαυσι κι' εὐτυχία.

Ἦταν πραγματικὰ τρελλὸς ὁ πλούσιος γαιοκτήμων, γιατὶ ἐξέλαβε τὰ πρόσκαιρα γιὰ αἰώνια. «Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ». Καὶ πῶς τὸ ἤξευρε ὅτι θὰ ζοῦσε χρόνια πολλὰ, γιὰ νὰ τ' ἀπολαύσῃ; Μήπως ξέρει κανεὶς ἀπὸ ἐμᾶς πόσο θὰ κρατήσῃ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του; Ποῦ νὰ φανταισθῇ ὁ τρελλὸς πλούσιος ὅτι τὴν νύκτα ἐκείνη θὰ τ' ἀποχωρίζονταν ὅλα; Ἴσως δὲν ἤθελε καθόλου νὰ σκεφθῇ τὸν θάνατον.

Ἀλλὰ, ποῦ, ἐπὶ τέλους, θὰ μποροῦμε νὰ βροῦμε τὴν ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς μας; Νά, ἡ πρόσκλησις τοῦ Χριστοῦ: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς». Κανεὶς ἄνθρωπος δὲν τόλμησε ποτὲ νὰ κάμῃ μιὰ τέτοια δήλωσι. Γιὰ νὰ τὴν κάμῃ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι φαντασιόπληκτος. Κάθε ἄλλο ὅμως παρὰ φαντασιόπληκτος ἦταν ὁ Χριστός. Ἦταν Θεὸς παντοδύναμος, ὁ Δημιουργὸς τῶν ψυχῶν μας καὶ σύνεπῶς ὁ μόνος ἱκανὸς νὰ τὰς ἀναπαύσῃ. «Ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μὴ πεινάσῃ καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ διψήσῃ πώποτε» (Ἰωάν. στ΄ 35). Τὴν ψυχικὴ αὐτὴ ἀνάπαυσι τὴν βρῆκαν ὅλοι ὅσοι ἤλθαν σ' Αὐτόν. Κανένα δὲν ἀπογοήτευσε.

Πῶς μποροῦμε νὰ ἔλθουμε στὸ Χριστό; Πιστεύοντες εἰς τὸ ἔργον ποὺ ἔκαμε γιὰ μᾶς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ. Τὴν ψυχική μας ἀνάπαυσι καὶ γαλήνη τὴν χάσαμε χάρις στὴν παρακοὴ καὶ πτῶσι τοῦ Ἀδάμ. Τὴ βρίσκουμε μόνον διὰ τῆς θυσίας τοῦ δευτέρου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεχόμενοι τὴν θυσίαν Του αὐτήν. «Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσι, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται» (Α΄ Κορ. ιε΄ 22). Πάντες οἱ πιστεύοντες, βέβαια. Ἄραγε, συμπεριλαμβάνεσαι μεταξὺ των. Μόνον τότε θὰ βρῆς τὴν ποθούμενη ἀνάπαυσι τῆς ψυχῆς σου.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΙΚΟΝ ΕΚΤΑΣΙΝ ΠΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΜΕΤΟΧΙΟΥ ΠΑΓΑΝΙΩΝ

Αἱ στῆλαι τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἀσχοληθεῖσαι μόλις ἀνεφύη ἡ διένεξις μεταξὺ τῶν κατοίκων Προδρομίου καὶ τοῦ Μετοχίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παγανιῶν ὑπέδειξεν ὅτι τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας ἦτο ἡ ὁμαλὴ διευθέτησις τῆς διαφορᾶς.

Δυστυχῶς αἱ παραινέσεις καὶ ἐκκλήσεις μας δὲν εὗρον ἀπήχησιν. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ οὔτε ὁ χρόνος δὲν ἐδόθη νὰ ἠρεμήσουν τὰ πνεύματα. Ἀντιθέτως μάλιστα ἐπισπεύσθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ κυριότης τῆς ἐπιδίκου ἐκτάσεώς της ἀνεγνωρίζετο.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶχεν τὰ γνωστὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα συνεκλόνισαν ἀπὸ τὰ μύχια τῆς ψυχῆς τὴν κοινὴ γνώμη τῆς περιφερείας διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν καὶ πέραν τῶν ὁρίων αὐτῆς.

Τὴν ἐντύπωσιν αὐτὴν φαίνεται ὅτι ἠθέλησαν νὰ διασκεδάσουν διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἐς τὸν «Θ. Ἀγῶνα» ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου κ. Χρ. Σταυροπούλου, ἀπαντήσεως. Κατόπιν τούτου εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπί τοῦ θέματος τούτου, διότι ἐὰν σιωπήσωμεν ὡς ἔπραξεν ἡ συνάδελφος διὰ τῆς φιλοξενείας ταύτης ἄνευ διαιτυπώσεως ἐπιφυλάξεως θὰ ἦτο μία ἀφ' ἑαυτοῦ διάψευσις τῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν μας διατυπωθέντων ἄλλοτε ἰσχυρισμῶν καί κατ' ἀκολουθίαν ἀποδοχή τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. πληρεξουσίου, ὡς ἀληθινῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως Ἀρχὴ τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἶναι ἡ ἀνεύρεσις καί προβολὴ τῆς ἀληθείας πρὸς διαφώτισιν ἁπάντων τῶν παραγόντων τῆς πολιείας, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην καί δή αὐτὴν ταύτην τὴν στιγμὴν καί ἀπὸ τὴν ἐν προκειμένῳ ὑπόθεσιν ἥτις στιγμὴ εἶναι ὄντος ἱερὰ νὰ παράσχωμεν τὰ

Ἀρχαιολογικά

Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ 'ΓΑΛΑΤΑΣ, Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ 'ΤΣΑΡΔΑΚΙΑ, ΚΑΙ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟ ΑΓΙΟΣ ΔΟΝΑΤΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Τελευταῖον

τιμωρία σου δὲν εἶχε ἀποσυμπληρωθεῖ. Ἔπρεπε ἀκόμα νὰ χτέρεις καὶ ν' ἀργουλιέσαι σὰν τὸ σκυλί. Ὁ τιμωρὸς θεὸς σὄστειλε βαριά ἀρρώστια, ἀγιάτρευτη ποὺ σὲ παίδεψε καὶ σὲ τυράγνησε χρόνια. ὅσο πού ψόφησες.

ΤΣΑΡΔΑΚΙΑ

Ὅποιος ἀπό τὴν πόλη τῆς Παραμυθιᾶς, πηγαίνει νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸ καλλιμάρμαρο μνημεῖο τῶν 49 ποὺ ἐκτελέσθηκαν ἀπὸ τοὺς Γερμανούς τό 1943 πρὸ τοῦ φτάσει στὸν τόπο καὶ ἀπ' ἐπάνου ἀπό τὶς ἀποθῆκες τῆς Γεωργ, Ἕνωσης Παραμυθιᾶς βλέπει κάτι τείχη ἕνα ὥς δυὸ μέτρα ψυλὰ μὲ μεγάλα πολυγωνικὰ λιθάρια ποὺ ἀναμεσά τους φέρουν μικρὰ λιθαράκια γιὰ σφῆνες. Ἂν προχωρήσει λίγο παραπάνω, περνώντας τὰ πρῶτα σπίτια, θὰ ἰδεῖ ἄλλα παρομοια χαλάσματα σπιτιῶν καί διαμερισμάτων. Αὐτὰ εἶναι τά Τσαρδάκια. Προχωρώντας τὸν ἀνήφορο συναντᾶ κι' ἄλλα θεμέλια τέτιων τείχων. Ἀλλοῦ νὰ χάνονται κι' ἀλλοῦ νὰ ξαναφαίνονται.

Τὰ τείχη αὐτὰ ἀπό τὸ εἶδος καί τὸν τρόπο τῆς κατασκευῆς τους εἶναι πολὺ παλιά, προδωρικά, ἐνῶ τοῦ Γαλατᾶ καί τοῦ κάστρου τοῦ ἁγ. Δονάτου ἀνάγονται στὴν ἱστορικὴ ἐποχή.

Μερικοὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς λέγουν πὼς ὁ Κωκυτὸς εἶναι ὁ Σελλήεντας τῶν ἀρχαίων καὶ τὸ Κάστρο Τάϊ Δονάτου τὸ Χαονόκαστρο, καὶ ὅτι κάτου ἀπὸ τὸ χαονὸκαστρο καὶ πλησίον τοῦ Σελλήεντα ποταμοῦ ἁπλώνονταν ἡ πόλη Ἕλλα ἡ Ἑλλάδα.

Μὲ τὸν κατερχομὸ τῶν Ἀχαιῶν οἱ κάτοικοι τῆς Ἕλλας ἕλληνες καί πολλοὶ ἄλλοι στὰ μετέπειτα χρόνια ἀπό τὴ γύρω περιοχὴ ποὺ ἐκαλούνταν Θεσσαλοὶ, ἐγκαταλείπουν τὸν τόπο τους καὶ διαβαίνοντας τὸν Πίνδο ἐγκατασταίνονται στὴ σημερινοὶ ἀπ' αὐτοὺς ὀνομασμένη θεσσαλία.

Στὴ νέα Πατρίδα διατηροῦν τὶς φάρες τους, τὶς φυλὲς Ἔτσι οἱ τῆς Ἑλλάδας Ἕλληνες ἱδρύουν ξεχωριστὸ βασίλειο, τὸ βασίλειο τῶν ἑλλήνων ὑπὸ τὸν Πηλέα τὸν πατέρα τοῦ Ἀχιλλέα.

Ἐπειδὴ κατά τὸν Τρωϊκὸ πόλεμο ἀπὸ ὅλους ποὺ ἔλαβαν μέρος, ἀχαιοὺς κ. ἄλλ. ἀνδρεῖοτεροι ἀναδείχτηκαν οἱ Ἕλληνες τοῦ Ἀχιλλέα, τὄνομα ἕλληνας κυριάρχησε, κάλυψε καὶ ξαφάνισε σιγὰ σιγὰ τὶς ἄλλες φυλὲς. Ὁ καθένας ἀπόφευγε νὰ κατονομάζει τ' ὄνομα της φυλῆς του, σὰν ἀσήμαντης, κ.' ἔλεγε ὅτι εἶναι ἕλληνας. Ἔτσι ἁπλώθηκε καὶ διαδόθηκε τ' ὄνομα τοῦ ἕλληνα καὶ ὁ τόπος ὀνομάσθηκε Ἑλλάδα.

Παράδειγμα φέρω τὰ γύρω τοῦ Σουλιοῦ χωριὰ ποὺ φιλοντικοῦν ποιὸ νὰ πρωτοπάρει τ' ὄνομα τοῦ Σουλιοῦ, γιὰ νὰ ὀνομασθοῦν Σουλιῶτες οἱ κάτοικοί τους. Ὥς τὰ χτὲ τὰ χωριὰ τὰ γύρω ἀπὸ τὰ Ντερβίζια να αὐτοτιτλοφοριόνταν Λάκκα Σούλι. Τώρα πῆρε μοιράδι, ἢ καλλίτερα τ' ἁρπαξε ὅλο, καὶ δὲν ἄφησε οὔτε χαψιὰ καὶ γιὰ κανέναν ἄλλον παρέκει, ἡ περιφέρεια Παραμυθιᾶς, ἡ ὁποία ὀνομάσθηκε Ἐπαρχία Σουλίου

Ἀλλοιμονὸ του καὶ ἀτρα πὴ ποὺ τὶν βάρεσε καὶ τὸν ἔκαψε τὸ λαό ἐκεῖνον ποὺ καθήμενος κάτου ἀπὸ τὸν ἥσκιο τῶν προγόνων του κοιτάζει νὰ ζήσει καὶ νὰ εὐημερήσει. Μὲ ξένα κόλυβα ποτὲ δὲ δειπνᾶς Μοιάξει τὸ θρησκολάτρη, ποὺ ξαπλαταριὰ, μὲ τό κύριε ἐλέησο, περιμένει νὰ πέσει τό μάνα ἀπό τὸν οὐρανὸ νὰ τὸ φάει.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ὅπως παραπάνω εἰπώθηκε τὸ ὄνομα Ἕλληνας ξεκινώντας ἀπὸ τὴ θεσπρωτία, ἔφτασε στὴ θεσσαλία κι' ἀπ' ἐκεῖ ἁπλώθηκε σ' ὅλη τὴ σημερινὴ Ἑλλάδα.

Δυστυχῶς κανένας μέχρι σήμερα δὲν πρὸσεξε τὰ ἱστορούμενα ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς γιὰ τὴν πόλη Ἕλλα, δὲν ἐρεύνησε καὶ δὲν ἐξέτασε ἐπιτόπια τὰ ἀρχαῖα χαλάσματα ποὺ ὑπάρχουν ἀπό τὴ μιὰ καὶ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ Κωκυτοῦ καὶ τοῦ Ἀχέροντα. Ἂν γίνει μιὰ ἔρευνα πολλὰ σκοτεινὰ πράγματα ποὺ δὲν προσέχονται καὶ κοιμοῦνται θάρθουν στὸ φῶς καὶ θὰ πλουτισθεῖ ἡ ἱστορία του τόπου μας.

Ὡς τὰ χθὲς ἡ προομηρικὴ Ἔφυρα καὶ τὸ νεκρομαντεῖο ὅπου εἶχεν ἔρθει στὴν τοποθεσία αὐτή ὁ Ὀδυσσέας κι' ἀντάμωσε τὸν Τειρεσία, τὶς σκιὲς τῶν Ὁμηρικῶν ἡρώων καὶ τῆς πονετικῆς του μητέρας, ἦταν μῦθοι τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν κι' ὅταν μὲ τὴν ἐπίμονη παρακλησή μου ἤχησεν ἡ ἀρχαιολογικὴ ἀκαπάνη, τὰ παραμύθια ζωντάνεψαν κι' ἔγιναν πραγματικότητες, βρέθηκε καὶ ἡ θέση τῆς Ἐφύρας, ἡ μετέπειτα Κίχυρο καί τὸ νεκρομαντεῖο ποὺ ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Ἡρόδοτο.

Σπῦρ. Μουσελίμης

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ἀγροτικὸν Νηπιοτροφεῖον Καστρίου
Πρωτ. 370

Διακήρυξις

Τό Ἐθνικὸν Ἀγροτικὸν Νηπιοτροφεῖον Καστρίου διακηρύττει ὅτι:

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 11 300/56 ἀποφάσεως Δ. Ἐπιτροπῆς Ε.Α.Ν. Καστρίου ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διενεργηθησόμενον τήν 22αν 29ην Νοεμβρίου ὡς καί τὴν 6ην Δεκεμβρίου 1959 τελειωτικὴ καὶ ὥρα 11-12 π. μ. εἰς τὸν συνήθη τόπον δημοπρασιῶν ἐν Καστρίῳ ἡ ἀνάδειξις χορηγητῶν καὶ ἐργολάβων τοῦ ἱδρύματος διά τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1960 ὡς ἀκολούθως.

1) Παρασκευαστοῦ ἄρτου
2) Προμηθευτοῦ »
3) » Κρέατος
4) » λαχανικῶν-ὀπωρικῶν
5) » ἰχθύων
6) » Εἰδῶν παντοπωλείου
7) » Γραφικῆς ὕλης
8) » Καυσοξύλων--ξυλανθράκων
9) Ἐργολάβου κασσιτερώσεως μαγειρικῶν σκευῶν.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Ἱδρύματος ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Καστρίῳ 14—11—1959
Ὁ Πρόεδρος Δ. Ε.
Γ. Φράγκος

ΤΑ ΗΠΕΙΡ. ΒΙΒΛΙΑ

κυκλοφόρησε
Δ. ΣΑΛΑΜΑΓΓΑ
Στήν Κατάρα
(Γιάννινα-Μέτσοβο-Πίνδο)
σχ. 80, σελ. 32 δρχ. 10

Ἐπλήρωσες τήν συνδρομή σου;

ΠΕΡΙΛΗΨΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν διακηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διενεργηθησόμενον ἐν Παραμυθίᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 18 Δεκεμβρίου 1959 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11-12 πμ. ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβων χορηγητῶν τοῦ Κ. Υ.Σ. Παραμυθίας διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1960.

1) Ἄρτου
2) Κρέατος
3) Λαχανικῶν καὶ ὀπωρικῶν
4) Εἰδῶν παντοπωλείου
5) Γάλακτος καὶ Γιαούρτης
6) Καυσοξύλων καὶ ξυλανθράκων
7) Φαρμάκων καὶ ἐπιδεσμικοῦ ὑλικοῦ.
8) Γραφικῆς ὕλης.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται ὑπὸ τῆς Δ)σεως τοῦ Κοιν. Ὑγειονομικοῦ Σταθμοῦ Παραμυθίας.

Ἐν Φιλιάταις τῇ 16)11)1959
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ)λίου
(Π. Κωτσίδας)

Διακήρυξις

Ὁ Νομομηχανικὸς Θεσπρωτίας Διακυρήττει ὅτι

Τὴν 23ην Νοεμβρίου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 12 μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν μειοδοτικός διαγωνισμός δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπί τοῖς ἑκατόν ο)ο εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προυπολογισμοῦ διά τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργασιῶν διαρυθμίσεως χώρου πρὸς κατασκευὴν φυλακίου Ταμείου Παραμυθίας προυπολογισμοῦ 4.000 δραχ.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸ· εἰσὶν δεκτοί ἐργολάβοι Α' τάξεως καί ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικά, καὶ ἐν ἄπουσία τούτων ἐμπειροτέχναι ἐκ τῶν μᾶλλον δοκίμων.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 5 ο)ο τοῦ συνόλου τῆς προσφορᾶς Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 13-11-1959
Ὁ Νομ)κὸς Θεσπρωτίας
Γ. ΚΙΝΔΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΟΙ,

Δενδρύλλια μονοετῆ ὕψους 2 μέτρα καὶ ἄνω ὑγειὰ καὶ μὲ ἐπιτυχίας 100 ο)ο καὶ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε μόνον εἰς τό φυτώριον.

Γ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Καναλάκιον
Φαναρίου

Κοινωνικά

Γεννήσεις

Ὁ κ. Ἀλέκος Γ. Βαλασκάκης Συμ)φος Παραμυθίας ἐγένετο πατὴρ κορούλας.

— Ὁμοίως ὁ κ. Κων. Αν, Ἀρβανίτης Δημ)λος πατὴρ ἄρρενος.

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Ἀριστοτέλης Ἀπ. Φούρκας ἐκ Παραμυθίας καὶ ἡ Δ)νὶς Κοντιλιένα Ντ. Ἀρβανιτάκη ἐκ Πάργης ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Ὁ κ. Εὐάγγελος Γ. Κύργιος ἐκ Παραμυθίας καί ἡ Δ)νὶς Σταματία Ἀπ. Ἀθανασίου ἐκ Ποταμιᾶς, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν 8/11.

— Ὁμοίως ὁ κ. Ἰωάννης Δημ Μπάμπας ἐκ Μανδροτόπου καὶ ἡ Δνίς Μαρία Μιχ. Μαργαρίτη ἐκ Γαρδικίου Παραμυθίας τὴν 8/11.

Ὡσαύτως ὁ κ. Τάσιος Κ. Μαργαρίτης ἐκ Γαρδικίου καὶ ἡ Δις Δήμητρα Ι. Πάτση Ἱερέως ἐκ Τρικορύφου.

Ἡ Δις Σοφία Θ. Κατσαβάρη Ὑφαντουργὸς ΑΜΟΣ Ἡγουμενίνσης καὶ ὁ κ, Σπυρίδων Κουλούρης ἐκ Λευκίμης ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν 1/11.

Δὲν ἑορτάζουν

Τὴν 30ὴν φθίνοντος ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἀνδρέας Πάμπανος Ὀδοντίατρος

Θάνατοι

Τὴν 18ην τρ. ἀπεβίωσεν ἐν Ἁγίῳ Βλασίῳ καὶ εἰς ἡλικίαν 57 ἐτῶν ὁ Νικόλαος Θ. Διάκος.

Εἰς τὸν μεταστάντα γαῖαν ἐλαφρὰν εἰς δὲ τοὺς οἰκείους τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν 7ην τρ. ἔλαβεν χῶραν ἡ κατ' ἔτος Γεν. Συνέλευσις τῶν διδασκάλων τῆς Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Παραμυθίας εἰς ἣν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς περιφερείας κ. Μεταξᾶ παρέστη καὶ ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς κ. Παπαϊωάννου

Ὁ κ. Γενικὸς μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως ὡμίλησεν πρὸς τοὺς διδασκάλους, 173 τὸν ἀριθμὸν, ὁ κ. Παπαϊωάννου βαθὺς γνώστης τῆς τέχνης τοῦ λόγου, καὶ ἐμβριθὴς μύστης τῆς παιδείας ἐθέρμανεν τὸν ζῆλον καὶ τὴν ὄρεξιν τοῦ διδασκάλου πρός τὸ ἔργον συγκρατήσας ἐπί ὥραν ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον των.

Μία ἔνδειξις τῶν ἐντυπώσεων πού προεκάλεσεν εἶναι καὶ ἡ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον δημοσιευθεῖσα βαθειὰ καὶ φιλοσοφημένη διατριβὴ τῆς διδασκαλίσσης Σοφίας Β. Κέσκου.

Ἀριθμὸς 8022

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Εἰρηνοδίκης Φιλιατῶν Μιχαὴλ Ἐμμανουὴλ Ρωξάνας, ὡς ἀναπληρωτής τοῦ μὴ ὑπάρχονος Εἰρηνοδίκου Ἡγουμενίτσης καὶ τοῦ ἐν ἀδείᾳ τελοῦντος Συμβολαιογράφου Ἡγουμενίτσης Νικολάου Γεωργίου Κανούρα, δηλοποιῷ ὅτι, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην (29) τοῦ μηνός Νοεμβρίου 1959 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Ἡγουμενίτσῃ καὶ ἐμπροσθεν τοῦ Καφφενείου ἡ Αὔρα ἀδελφῶν Μιχαλᾶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἡγουμενίτσης Νικολάου Κανούρα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ ἐν κωλύματι αὐτοῦ τά διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ μὸν 730)1959 ἔτους κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Θεσπρωτία Πρωτοδικῶν Δημ.Κωνστ)νου Δροσοπούλου ἀναγκαστικῶς κατασχεθέντα τρία τέταρτα 3)4 ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν κάτωθι ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου Βασιλείου Μιχαὴλ Γιαννοπούλου, κατοίκου Καστρίου, μετὰ παντὸς παρακολουθήματος, παραρτήματος καὶ προσαυξήματός των δυνάμει καὶ πρός ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 307 καὶ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1959 ἔτους ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Πειραιεῖ Πρωτοδικῶν, κατ' ἐπίσπευσιν τοῦ δανειστοῦ Ἀριστομένους Καρέλα κατοίκου Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη. ἤτοι 1) ἑνὸς ἐλαιοπεριβόλου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ 95 ἐλαιοδένδρων, τοῦ ὑπ' αὐτὰ ἐδάφους, κειμένου ἐν τῇ θέσει «Σαμαράνη» ἀγροτικῆς περιοχῆς Ἁγίου Βλασίου Ἡγουμενίτσης, ἐκτάσεως περίπου 8.000 τετραγωνικῶν μέτρων ἤ 8 στρεμμάτων, ὁριζομένου γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας κληρονόμων Θεοδώρου Κατσέλη, Δονάτου Πάνου καὶ Βασιλείου Μάστορα. 2) Ἑτέρου τοιούτου κειμένου ἐν τῇ θέσει «Κιᾶφα» ἀγροτικῆς περιοχῆς Μαυρουδίου— Ἡγουμενίτσης, ἐκτάσεως 12 περίπου στρεμμάτων ἤ 12.000 τετραγωνικῶν μέτρων, περιέχοντος 138 ἐλαιοδένδρα διαφόρου ἡλικίας, δύο συκέας, δύο ἀπιδέας καὶ τρεῖς ἀγριελαίας, συνορευομένου γύρωθεν μὲ ἰδιοκτησίας Μιχαήλ Ἀνδρέου, Γεωργίου Γεωργίου, Θωμᾶ Παππᾶ, Ἀνδρέου Ἀνδρέου, Εὐαγγέλου Ἀθανασίου καὶ ὁδὸν Ἡγουμενίτσης — Ἰωαννίνων καὶ 3) ἑνὸς ἰσογείου λιθοκτίστου καὶ κεραμοσκεποῦς ἐλαιοτριβείου, τοῦ ὑπ' αὐτὸ οἰκοπέδου, τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκατεστημένων ἀλεστικῆς, πετρελαιομηχανῆς, ἐλαιοπιεστηρίου. μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων ἀπαραιτήτων διά τὴν λειτουργίαν τούτου, κειμένου ἐντός τῆς Κοινότητος Καστρίου, ὁριζομένου γύρωθεν μὲ Θεοδόσιον Τζίμον, Ἠλίαν Πάνου, Κωνσταντῖνον Τάσην καί κοινοτικὴν ὁδὸν καὶ ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων Ἀριστομένης Καρέλας τά δῦνάμει τῆς ἄνω ἀποφάσεως δικαιούμενα χρηματικὰ ποσὰ συμφώνως πρὸς τὴν κοινοποιηθεῖσαν τοῖς ὀφειλέταις Βασιλείῳ Μ. Γιαννοπούλῳ, Δημητρίῳ Πούρῳ καὶ Πριάμῳ Πούρῳ. κατοίκων Καστρίου, τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1956 ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν, ἤτοι τὰ ἑξῆς κονδύλια. Εἰς ὁλόκληρον μὲν α) δραχμὰς 22.480 δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον καὶ β) διὰ τόκους ἀνωτέρω κεφαλαίου δραχμὰς 1.790 μέχρι 17 — 9 — 1959, συμμέτρως δέ α) δραχμὰς 1.450 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην καὶ β) δραχμὰς 465 δι' ἔξοδα ἀπογράφου, ἀντιγράφου, ἐπιδόσεως καὶ συντάξεως ἐπιταγῆς νομιμοτόκως πλὴν τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ἄχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ δραχμὰς 225 δι' ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν, τὰ τῆς κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἔξοδα ἐν γένει μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως. 2) Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν 3)4 ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν ἀνωτέρω ἀναγκαστικῶς κατασχεθέντων ἀκινήτων γενήσεται συνολικῶς καὶ οὐχὶ κεχωρισμένως. 3) Ὡς πρώτη προσφορὰ καὶ διὰ τὰ τρία ἀκίνητα ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 31.000. 4) Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τόν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν δωδεκάτην μεσημβρινὴν διδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως διά σκηπανίου ἢ κώδωνος ὑπὸ τοῦ προεκφωνοῦντος τὸν πλειστηριασμὸν κήρυνος. 5) Τὸ φερέγγυον τοῦ πλειοδότου εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου δικαιομένου νά ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ οἱανδήποτε ἐγγύησιν. 9) Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τό ἐκπλειστηρίασμα τοῖς μετρητοῖς εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐν τὸς πέντε ἡμερῶν ἀπό τῆς κατακυρώσεως προσκομίζων τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον εἰς τόν ἐπί τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμόν του. 7) Ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην διὰ τὰ πλειστηριασθῆσόμενα εἴτε διὰ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν αὐτῶν, εἴτε διὰ διεκδικήσεις τρίτων, εἴτε διὰ τυχὸν βάρη. Ταῦτα εἶναι ἐνυπόθηκα εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ δραχμὰς 23.755. 8) Τὰ κηρύκεια δικαιώματα ἔσονται εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Ἡγουμενίτσῃ καὶ ἐν τῷ Εἰρηνοδικιακῷ Καταστήματι κειμένῳ ἐν τῷ ἰσογείῳ ὀρόφῳ τοῦ Μεγάρου Διοικητηρίου πόλεως Ἡγουμενίτσης, ἰδιοκτησίας του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην (13) τοῦ μηνός Νοεμβρίου 1959 ἔτους.

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Εἰρονοδίκης ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος.

(Τ. Σ.) Μ. Ρωξάνας

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθημερὸν. Ἐν Ἡγ)τσῃ αὐθημερόν.

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Εἰρηνοδίκης.

Μ. Ρωξάνας

Βασίλειον τῆς Ἑλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
Γραφεῖον Νομομηχανικοῦ
Ἀριθ. Πρωτ. 2651

Διακήρυξις

Ὁ Νομ)κὸς Θεσπρωτίας διακηρύττει ὅτι

Τὴν 24ην Νοεμβρίου 1959 ἡμέραν τρίτην καὶ ὥραν 18ην μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (ο)ο) εἰς ἀκεραίας μονάδας, ἄνευ ὁρίου ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς τσιμενταύλακος κοινότητος Ζερβοχωρίου, προϋπολογισμοῦ δραχ. 35.000

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν δεκταὶ ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων α' τάξεως καί ἄνω δι' ἔργα ὁδοποιΐας, καὶ ἐν ἀπουσία τούτων ἐμπειροτέχναι ἐκ τῶν μᾶλλον δοκίμων.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς προσφορᾶς. Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνουν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ 12-11-59
Ὁ Νομ)κὸς Θεσπρωτίας
Γ. Κινδύνης

Καφέδες
Φ. ΒΕΡΜΠΗΣ ΑΠ. ΠΑΠΠΑΣ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Η "ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ"

Ἐξεδόθη καί ἐκυκλοφόρησεν εἰς Φιλιάταις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ φίλου κ. Δημ. Βουγίδη ἡ νέα συνάδελφος «Φωνὴ τῶν Φιλιατῶν».

Τὸ πρῶτον φύλλον πλούσιον εἰς ἐκλεκτὴν ὕλην καὶ ἐμφάνισιν γεννᾶ τὴν βεβαιότητα ὅτι καί τόν Τῦπον θὰ ἐξυψώσῃ καὶ τά ζητήματα τῆς ἀκριτικῆς Ἐπαρχίας Φιλιατῶν θὰ προαγάγῃ Τῆς τὸ εὐχόμεθα μ' ὅλη μας τὴν καρδιά.

ΔΙΑ ΤΟΝ Δ)ΝΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Κύριε Δ)ντά,

Ἀπὸ τῶν στηλῶν σας παρακαλῶ τὸν κ. Δ)ντήν Γεωργίας ὅπως ἐγκρίνει καὶ δι' ἐμέ τόν πτωχὸν καὶ πολύτεκνον οἰκογενειάρχην τὴν χορήγησιν ἐλαιοκάρπου ἐκ τῶν περισευμάτων τοῦ ἀγροκτήματος Πὲρδικας ὅπου ἔχω ζητήση νὰ ἀποκατασταθῶ γεωργικῶς ὡς ἀκτήμων καὶ ἀκόμη περιμένω.

Ἔχω ὑποβάλει ἐπανειλημὲνως ἀναφορὲς καί τὼρα ἔρχομαι καί πάλιν ἱκέτης διά νὰ σώσω τήν ἐξαμελῆ οἰκογένειάν μου ἀπὸ τὴν πείνα.

Σωτήριος Θεοδοσίου

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
Γραφεῖον Νομομηχανικοῦ
Ἀριθ. πρωτ. 2713

Διακήρυξις

Ὁ Νομομηχανικός Θεσπρωτίας διακηρύττει ὅτι.

Τὴν 23ην Νοεμβρίου 1959 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (ο)ο) εἰς ἀκεραίας μονάδας, ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κάτωθι ἐργασιῶν

1) Διοικητήριον Ἡγουμενίτσης συμπλήρωσις ἐργασιῶν προϋπ. 90.000.

2) Διοικητήριον Παραμυθίας ἐργασίαι συντηρήσεως προϋπ. 15.000.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἰσὶν δεκτοί ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων Α'. τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς προσφορᾶς. Τὰ σχετικὰ τῶν μελετῶν εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καί δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν καθ' ἑκάστην.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ 13-11-59
Ὁ Νομ)κὸς Θεσπρωτίας
Γ. Κινδύνης

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
Κοινότης Πλαταριᾶς
Ἀριθ. Πρωτ. 1080

Διακήρυξις

*Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πλαταρι